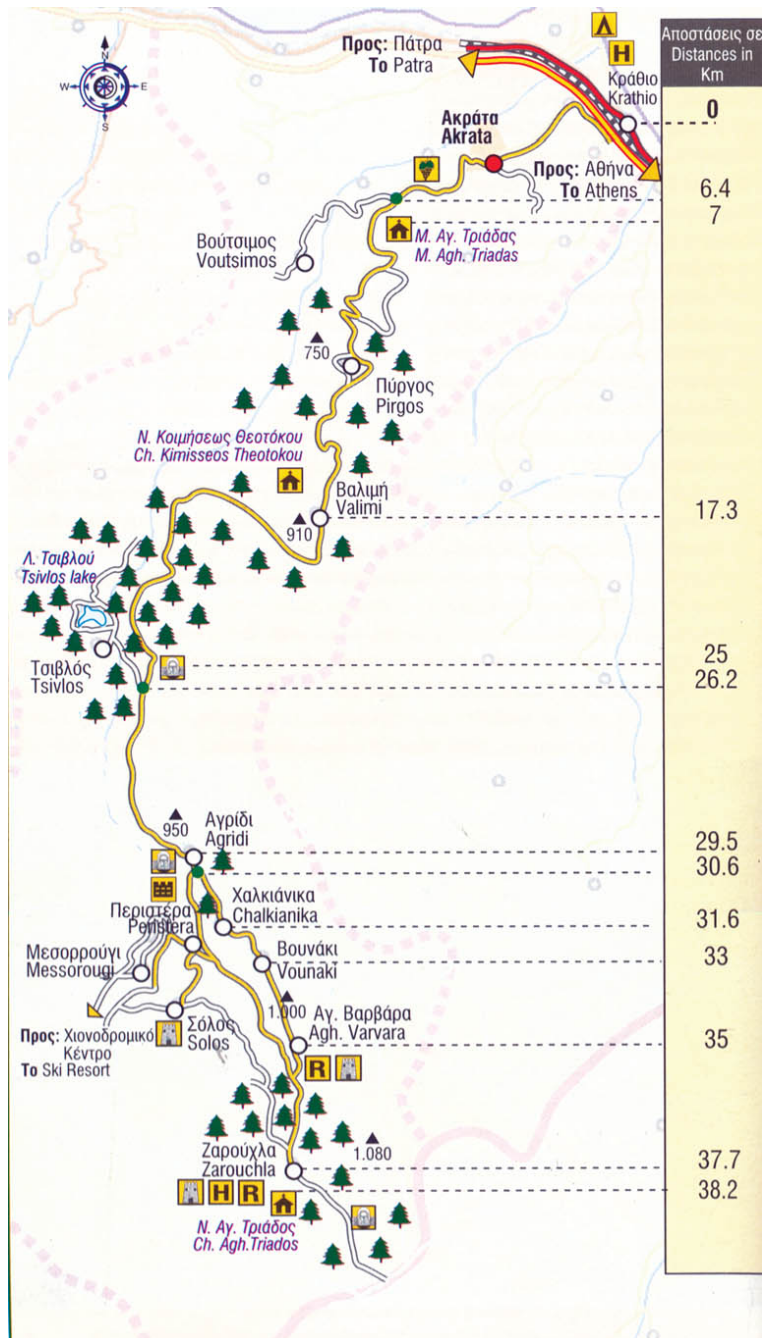

Το ταξίδι αρχίζει από τη θέση Κράθιο της Ακράτας και από εσάς η διαδρομή έχει μόνο μια απαίτηση: Να έχετε τα μάτια σας ανοιχτά για να καταγράψουν το παραμύθι της φύσης το οποίο σε κάποια σημεία γίνεται τόσο «φλύαρο», που είναι αδύνατον να του αντισταθείς...

Οι άνθρωποι που θα σας υποδεχθούν για να σας μαρτυρήσουν τα μυστικά του τόπου τους, δικαιολογούν στο έπακρο την επιδίωξη της απόδρασης.

Μηδενίζουμε τα χιλιόμετρα στη θέση Κράθιο λοιπόν, φροντίζουμε να έχει φιλμ η φωτογραφική μηχανή και ξεκινάμε αφού περάσουμε κάτω από τη γέφυρα της Νέας Εθνικής Οδού και στρίψουμε δεξιά. Ο δρόμος είναι καλός και το αυτοκίνητο σας δεν πρόκειται να διαμαρτυρηθεί σε κανένα σημείο της όλης διαδρομής.

Περνάμε μέσα από την Ακράτα που μας υποδέχεται στην αρχή με μικρές στροφές, αλλά όσο ανεβαίνουμε μας αποζημιώνει με την εξαιρετική της θέα προς τη θάλασσα, και τα ευωδιαστά εσπεριδοειδή της που αγκαλιάζουν τα σπίτια.

Στα 2,8 χλμ., και στη δεξιά πλευρά, συναντάμε το μεγάλο πέτρινο σχολείο της Ακράτας, με τους τεράστιους προαύλιους χώρους. Προσέξτε το. Η αρχιτεκτονική του είναι άκρως ενδιαφέρουσα. Στα 3,1 χλμ. και πάλι στα δεξιά, υπάρχει δρόμος που οδηγεί στο κλειστό Γυμναστήριο της πόλης. Εκατό μέτρα μετά, στα 3,2 χλμ. συναντάμε πινακίδα. Ακολουθώντας το δρόμο προς τα αριστερά, οδηγούμαστε στην Άμπελο. Μην το σκέφτεστε, η πρόκληση βρίσκεται στην ευθεία, που οδηγεί στη Ζαρούχλα και αυτή τη διαδρομή επιλέγουμε.

Στα 3,5 χλμ., θα βρείτε ακριβώς μπροστά σας πινακίδα πάνω σε κολώνα της ΔΕΗ. Μην μπερδευτείτε πάμε αριστερά. Απόδειξη ότι οδεύετε σωστά προς τη Ζαρούχλα είναι η πινακίδα που θα βρείτε αμέσως μετά στα 3,7 χλμ., και δείχνει δρόμο προς τα δεξιά ο οποίος οδηγεί στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Ακράτας, και στο Ίδρυμα Μάνου Χατζιδάκι - Νίκου Γκάτσου. Εμείς συνεχίζουμε ευθεία. Η θέα καθώς ανεβαίνουμε προσφέρει καλλιέργειες με αμπέλια, αγριολούλουδα με μια πανοραμική άποψη της Ακράτας, και τα παράλια του Κορινθιακού κόλπου μπλε - σκούρα πινελιά, να υπογραμμίζουν το βάθος του ορίζοντα.

Η φύση έχει κάνει καλά τη δουλειά της στην περιοχή. Το ίδιο καλά όμως, έκαναν τη δουλειά τους το καλοκαίρι του 2000 και οι εμπρηστές. Τα πρώτα δείγματα αυτής της πύρινης «ανάμνησης» κάνουν την εμφάνισή τους από το 4ο χλμ. με τα καμένα δάση αδιάψευστους μάρτυρες. Μη σας προβληματίζει η καμένη γη. Ακολουθεί μια αξέχαστη καταπράσινη διαδρομή.

Στο 6,4 χλμ., συναντάμε διχάλα. Δίπλα στο εικονοστάσι υπάρχει πινακίδα που μας προειδοποιεί: Δεξιά πάμε προς Βούτσιμο και Αγία Παρασκευή. Ευθεία, προς τη Ζαρούχλα. Πάμε ευθεία. Κοιτάζοντας προς τα κάτω, στη χαράδρα, βλέπεις τον Κράθι ποταμό να «γουργουρίζει» ανενόχλητος και τα χωριά Βούτσιμο και Καλαμιά να «αναπαύονται» πάνω στην πλαγιά, με τα δένδρα που γύμνωσαν οι φλόγες.

Η ησυχία και το υποβλητικό τοπίο σε προϊδεάζουν για αυτό που θα συναντήσεις αν ακολουθήσεις την παράκαμψη που βρίσκεις στο 7ο χιλιόμετρο και οδηγεί στην **Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος**

. Κάνουμε στροφή 180 μοιρών αριστερά και ανηφορίζουμε στο στενό ασφαλτοστρωμένο δρομάκι για το Μοναστήρι. Στα 300 μέτρα βρισκόμαστε μπροστά στη Μονή. Χτυπήστε το κουδούνι, θα σας υποδεχθούν οι τρεις όλες κι όλες καλόγριες, που βρήκαν το Μοναστήρι εγκαταλειμμένο πριν από 50 χρόνια, και έκαναν στόχο ζωής την αναμόρφωσή του.

Επανερχόμαστε στον κεντρικό δρόμο και συνεχίζουμε τη διαδρομή περνώντας μέσα από σκελετωμένα δάση που υποβάλλουν τον επισκέπτη και βράχους γυμνούς που παίζουν με σχήματα στο ξέσκεπο κρανίο του βουνού. Οι πυρκαγιές του καλοκαιριού του 2000 έφτασαν μέχρι το 12ο χιλιόμετρο και εκεί ευτυχώς σταμάτησαν.

Από το 12ο χλμ. η φύση αρχίζει να οργιάζει παίρνοντας τη ρεβάνς και αποκαθιστώντας με πράσινο το καφέ-σταχτί που μας συνόδεψε μέχρι εδώ. Μια πινακίδα στο 13ο χλμ. δείχνει το δρόμο (δεξιά) για τον οικισμό Πύργου Ακράτας (750 μέτρα υψόμετρο). Εμείς, συνεχίζουμε ευθεία προς Ζαρούχλα και ο δρόμος εξακολουθεί να είναι καλός επαρχιακός δρόμος, που δε ... βάζει δύσκολα στο Ι.Χ.

Στο 17,3 χλμ. μπαίνουμε στην Κοινότητα Βαλιμής. Βρισκόμαστε σε υψόμετρο 910 μετρών. Στα 100 μέτρα παρακάτω συναντάμε διχάλα. Αν πάτε στα δεξιά θα οδηγηθείτε στο Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και την Κάτω Βρύση. Αριστερά ο δρόμος ανηφορίζει προς Ζαρούχλα.

Μπροστά μας βρίσκεται το όρος **Καύκαρης**, ενώ στο βάθος δεξιά από το 22ο χλμ. ορθώνει το ανάστημά του ο Χελμός με το λευκό του χιονιού να γυαλίζει στις κορυφές του ακόμη και στην καρδιά της άνοιξης.

Φαράγγια, ελατοδάση και πουρνάρια διεκδικούν το θαυμασμό του επισκέπτη. Προσέξτε λίγο στο 23,5 χλμ. το χειμώνα, υπάρχει κίνδυνος κατολισθήσεων. Κοιτάξτε κάτω δεξιά στα 24 χλμ. (δε συμπεριλαμβάνεται και ο οδηγός σ' αυτό) για να διαπιστώσετε τι κάνει η φύση όταν έχει κέφια.

Έχει αρχίσει ήδη να προβάλλει μέσα στο ελατόδασος η λίμνη του **Τσιβλού**. Αν τη δείτε και διψάσετε, πίνετε άφοβα νερό από την πηγή που θα συναντήσετε στο 25ο χλμ. Υπάρχει και το ανάλογο ντεκόρ: ποτάμι με πλατάνια. Επειδή δεν τίθεται ζήτημα να δείτε την λίμνη του Τσιβλού από ψηλά και να μην μπειτε στον πειρασμό να στρίψετε, δείξτε μεγάλη προσοχή, γιατί μπορεί και να ψάχνετε πινακίδα μετά

εορτής. Δεν είναι δα και τόσο μεγάλη. Τη συναντάμε στο 26, 2ο χιλιόμετρο και στρίβουμε φυσικά δεξιά. Μη σας ... ανακόψει ο χωματόδρομος των δύο χιλιομέτρων που μεσολαβεί μέχρι να φτάσετε, το αυτοκίνητο σας θα «χοροπηδήσει» ελαφρώς αλλά δε θα αλλάξετε με τίποτα το τοπίο που θα απλώσει τις χάρες του μπροστά σας. Η Τσιβλού είναι για ... όσκαρ φυσικού κάλλους, τυλιγμένη από δάσος με το πρασινογάλαζο χρώμα της και τα σκελετωμένα δέντρα που αναδύονται μέσα από τα νερά της ως εικαστικά «φαντάσματα» του παρελθόντος.

Είναι πολλοί αυτοί που βρίσκουν την όχθη της λίμνης ιδανική για πικ - νικ και θα το

διαπιστώσετε βλέποντας τους ξαπλωμένους να ρεμβάζουν. Οι λιγότερο ρομαντικοί μπορούν να εξυπηρετηθούν από το εστιατόριο που βρίσκεται ακριβώς δίπλα. Το καλοκαίρι μπορείς να συναντήσεις στη λίμνη και τολμηρά ... μπικίνι καθώς δεν είναι λίγοι αυτοί που δικαίως θεωρούν μοναδική εμπειρία ένα μπάνιο με θέα στην καρδιά του βουνού.

Ιδανική ώρα για την Τσιβλού, είναι **η ώρα που πέφτει ο ήλιος**. Σ' αυτή την περίπτωση όμως κινδυνεύεις να χάσεις μέσα στο σκότος τη συνέχεια που είναι εξ ίσου ενδιαφέρουσα. Επανερχόμαστε έγκαιρα στον κεντρικό δρόμο λοιπόν και συνεχίζουμε για Ζαρούχλα μέσα από μια παχιά κρούστα βλάστησης.

Στα 29,5 χλμ. φτάνουμε στο γραφικό χωριό Αγρίδι (υψόμετρο 950 μ.). Όπως σ' όλους τους οικισμούς της περιοχής, δε λείπει και από εδώ η πέτρινη βρύση, ενώ με το που βγαίνεις από το χωριό στα 30,4 χλμ., αριστερά μας, μπορείς να κάνεις μια στάση αναψυχής που έχει και όνομα: Σαλταδώννα. Προσφέρει σε βάθος 45 μέτρων θαυμάσια προοπτική με πλατάνια που «πλένουν» τα πόδια τους στα νερά.

Αμέσως μετά στα 30,6 χλμ συναντάς διχάλα. Αριστερά πάει για **Χαλκιάνικα** (1 χλμ.), Βουνάκι (2 χλμ.),

Αγία Βαρβάρα

(4 χλμ.) και γήπεδο μπάσκετ (3,5 χλμ.). Δεξιά πάει για Ζαρούχλα. Εμείς παίρνουμε τον αριστερό δρόμο προς Αγία Βαρβάρα. Στο 31,6ο χλμ.μπαίνουμε στα Χαλκιάνικα και περνάμε μέσα από το χωριό έχοντας φόντο στο βάθος το χιονισμένο Χελμό.

Ο δρόμος συνεχίζει με στροφές και στο 33ο χλμ. φτάνουμε στον οικισμό Βουνάκι (1.000 μ. υψόμετρο). Στο βάθος δεξιά διακρίνονται τα χωριά Σόλος, Περιστέρα και Μεσορρούγι. Στο 35ο χλμ. μπαίνουμε στο κεφαλοχώρι, την Αγία Βαρβάρα, όπου δε θα πρέπει να σας φανεί παράξενο που όλα ... αρχίζουν και ... τελειώνουν με το όνομα Χρήστος Αρφάνης. Βλέπεις,

στην Αγία Βαρβάρα έχουν πολλούς, παραπάνω από ένα λόγους να τιμούν τον ευεργέτη τους.

Στην είσοδο του χωριού υπάρχει περιφραγμένο γήπεδο μπάσκετ με αποδυτήρια και κερκίδες, δώρα του επιχειρηματία. Και συνεχίζουμε με τα περί Αρφάνη, στην κεντρική πλατεία του χωριού, η οποία φέρει το όνομά του, όπως και η οδός που περνά από αυτήν.

Εδώ υπάρχει και ο υπέροχος πέτρινος κοινοτικός ξενώνας (το πρώην δημοτικό σχολείο), ένα πέτρινο κτίριο με καφενείο και ψησταριά, το μνημείο των πεσόντων του 1912 και η Εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Όλη αυτή η έκταση είναι λιθόστρωτη και ενιαίας αισθητικής και αρχιτεκτονικής αντίληψης. Στην Αγία Βαρβάρα γίνεται το μεγαλύτερο πανηγύρι της περιοχής το Δεκαπενταύγουστο.

Το χωριό βρίσκεται σε υψόμετρο 1.000 μέτρων, βλέπει στο λόφο του Προφήτη Ηλία, και αν είναι κάτι που προκαλεί εξαιρετικό ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι το 99 % των κατοίκων του είναι παραδοσιακοί χτιστάδες γνωστοί ως «πετράδες». Όλα τα κτίρια της Αγίας Βαρβάρας είναι φτιαγμένα με τον ίδιο τρόπο.

Ξεχωρίζουν οι υπέροχοι πέτρινοι πύργοι των οπλαρχηγών της επανάστασης του 1821, Ι. Θεοχαρόπουλου και Αργυριάδη φτιαγμένοι με την αρχιτεκτονική γραμμή της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας. Εδώ μπορείτε να βρείτε το περίφημο τσάι του βουνού που έρχεται από την κορυφή του Χελμού «Κοκκινόχωμα» (1.850 μ. υψόμετρο) αλλά και το καλοκαίρι χλωρά φασολάκια του Χελμού που είναι ... ασυναγώνιστα.

Αποχαιρετάμε την Αγία Βαρβάρα και οδεύουμε ξανά προς Ζαρούχλα. Στο 36,7 χλμ. δεξιά, ο δρόμος πάει για Περιστέρα. Εμείς πάμε ευθεία περνώντας μέσα από καταπληκτικά ελατοδάση, και στο 37,7 χλμ. μπαίνουμε στα όρια της Ζαρούχλας. Στο 38,2 χλμ. δεξιά, βλέπουμε το πέτρινο εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου. Η αρχιτεκτονική του είναι υπέροχη, το ίδιο και οι εικόνες και το τέμπλο του.

Πιο δίπλα προβάλλει η προτομή του πρόκριτου των Καλαβρύτων Σωτηρίου Χαραλάμπη. Εστω και ως...προτομή μπορεί ακόμη να ...αντικρίξει τον τόπο του.

Από εκεί και πέρα η ευθεία σάς βγάζει ίσια για Ζαρούχλα (1.080 μ. υψόμετρο), με τους 150 μόνιμους κατοίκους. Τραβήξτε χειρόφρενο εδώ. Το ίδιο ακριβώς κάνουν και πολλοί Αθηναίοι που έχουν μετατρέψει τη Ζαρούχλα στην «κοσμοπολίτισσα» του βουνού που έχει κόσμο χειμώνα-καλοκαίρι. Αν θέλετε να μείνετε Σαββατοκύριακο στη Ζαρούχλα φροντίστε να έχετε κλείσει δωμάτιο πριν φτάσετε με τις αποσκευές στην πλάτη, για να μην κοιτάτε με απόγνωση τον ξενοδόχο. Και πού θα κλείσετε δωμάτιο; Μα στον **πύργο της Ζαρούχλας** φυσικά, ένα από τα ιστορικά κτίρια που τιμούν και τη φήμη τους και βρίσκεται 800 μέτρα μακριά από το κέντρο του χωριού. Στον τρίπατο αυτό πύργο έμενε ο οπλαρχηγός της Ελληνικής επανάστασης Φωτήλας. Και μόνο να τον κοιτάξεις τον πύργο σου φτιάχνει η ημέρα, φαντάσου και να μείνεις εντός. Στην περιοχή όμως λόγω της ζήτησης προέκυψε και άλλο ξενοδοχείο, επίσης άψογης αισθητικής.

Στο κέντρο του ζωσμένου από πράσινο χωριού, εκτός από τα τζιπάκια των Αθηναίων που πεθύμησαν βουνό, υπάρχουν και υπέροχες ταβέρνες με παραδοσιακές γεύσεις, όπως για παράδειγμα τα ξεσπυριστά φασολάκια.

Στο χωριό που έγινε σούπερ - in για πολλούς λάτρεις της σαββατοκυριακάτικης απόδρασης, βρίσκεις και εκκλησάκια: οι Άγιοι Ταξιάρχες, η Μεταμόρφωση του Σωτήρος (πανηγυρίζει στις 6 Αυγούστου), η Αγία Παρασκευή, η Αγία Τριάδα κ.ά. Και όπως κάθε χωριό της ορεινής Αχαΐας που σέβεται τον εαυτό του, έτσι και η Ζαρούχλα έχει «κρεμασμένους» στον πλάτανο της κεντρικής πλατείας και σκαλισμένους σε μάρμαρο τους πεσόντες της στους πολέμους: εν προκειμένω στον πόλεμο του 1912-13.

Σε απόσταση 3 χλμ. από το χωριό, υπάρχει η **πηγή Κρυονέρι** με πολύ κρύο νερό που τρέχει χειμώνα - καλοκαίρι με την ίδια ακριβώς ροή και ποσότητα, γεγονός που έχει υποδαυλίζει τη λαϊκή φαντασία η οποία ως συνήθως γεννά μύθους και εικασίες.

Είναι σίγουρο ότι στη Ζαρούχλα θα περάσετε καλά για όσο χρόνο εσείς το επιλέξετε, όπως είναι σίγουρο ότι γύρω από τη Ζαρούχλα έχουν αρχίσει και θα συνεχιστούν οι τουριστικές επενδύσεις.

Αναχωρώντας από τη Ζαρούχλα μηδενίστε τα χλμ. Μετά από 1,7 χλμ. επιστρέφοντας θα βρείτε διχάλα. Αριστερά πάει προς Περιστερά. Πάμε αριστερά από δρόμο στενό κατηφορικό με στροφές. Στο 4,9 χλμ. συναντάμε το πρώην Δημαρχείο Νωνάκριδος και διχάλα. Αριστερά πάει για **Σόλο** (2,6 χλμ.), **Μεσορρούγι** (4 χλμ.), **Περιστερά** (3 χλμ.), **Χιο νοδρομικό Κέντρο** (14 χλμ.), **Καστράκι** (5 χλμ.), **Βρύση Γκόλφως** (6,5 χλμ.) - εξ ου και το ξακουστό ρομάντζο - **Ύδατα Στυγός** (9 χλμ.).

Πάμε αριστερά στα 200 μέτρα μετά την παράκαμψη, στα Λυκιάνικα, συναντάμε πάλι διχάλα. Αριστερά πάει χωματόδρομος για Περιστερά (6 χλμ.), Μεσορρούγι (5 χλμ.) και Σόλο (3 χλμ.). Δεξιά πάει για Καλάβρυτα (25 χλμ.), Μεσορρούγι (4 χλμ.) και Περιστερά (3 χλμ.)